

می‌شود که بیان برخی از مسائل اجتماعی سیاه‌نمایی است، اما همین اقدامات می‌تواند نوعی سیاه‌نمایی عملی باشد و نشان دهد که جامعه‌نامن است.»

بعد از اجرای این احکام، تصویری از سلفی خانواده یکی از مقتول‌ها با قاتل به‌دارآویخته شده، منتشر شد. جلالی استقبال مردم از حضور در محل اجرای حکم را یک هشدار و نشان‌دهنده بی‌تفاوتی آنها می‌داند. او توضیح می‌دهد که حضور مردم در این صحنه نشانه‌هایی روانشناختی و عکس‌هایی که از دوره ناصرالدین‌شاه داریم، شاهد هستیم که مردم آن دوره هم مثل یک کارنوال، اجرای حکم اعدام را تماشا می‌کردند. بخشی از این داستان به موضوعی انسانی برمی‌گردد و گاهی ممکن است از دیدن رنج دیگری لذت ببرد. گاهی هم به‌صورت نیابتی، نوعی انتقام و احقاق حق در برابر ظلم در نظر گرفته می‌شود، اما در این شرایط عکس گرفتن با فرد اعدام‌شده را باید زنگ خطر یا هشدار دانست؛ چون نشانه‌هایی روانشناختی و اجتماعی دارد و نباید از کنار آن بی‌تفاوت گذشت و باید نسبت به آن بسیار بیمناک شد. حتی در فرهنگ دینی هم، جنازه فرد در هر شرایطی حرمت دارد و نمی‌توان به آن بی‌احترامی کرد.» از نگاه او این رفتار نشان‌دهنده نوعی کرختی در برابر خشونت، سرکوب خشم و احساس وادادگی است و برای یک جامعه نمی‌تواند احساسی رضایتبخشی باشد؛ چون می‌تواند دوباره بازتولید و در موقعیت‌های دیگر به خشم‌های ویرانگر تبدیل شود.

اجرای حکم اعدام در ملأعام در سال‌های گذشته منتقدان زیادی داشته است؛ نمونه‌اش حسین میرمحمدصادقی، سخنگوی پیشین قوه‌قضائیه و حقوقدان که بارها درباره اجرای این احکام، از تأثیرات منفی آنها گفته است. از نگاه او، طبق مطالعه‌ای که در انگلیس انجام شده است، یکی از مواردی که باعث شد این کشورها اجرای اعدام در ملأعام را (قبل از لغو کلی اعدام) لغو کنند، این بود که افرادی که برای تماشای آمند، مجرم را یک قهرمان می‌پنداشتند. مثلاً در بعضی موارد اقبال قتل‌های ناموسی که اتفاق می‌افتد، مجرم خود را قهرمان و محق می‌داند و زمانی که چنین تفکری داشته باشد، در چهره‌اش نمود پیدا می‌کند. مثلاً لیخندهایی از سر اعتمادبه‌نفس و محق‌بودن می‌زنند و در نهایت همان چیزی می‌شود که گفتیم؛ یعنی جنبه پداآموزی برای تماشاجی‌ها ایجاد می‌کند و از قبح عمل در ذهن آنان می‌کاهد.

▼ مجازاتی برای نمایش عریان قدرت

مجازات اعدام سال‌هاست که به‌عنوان یکی از سختگیرانه‌ترین مجازات‌ها از سوی جامعه مدنی مورد انتقاد قرار گرفته است. عباس عبدی، روزنامه‌نگار و فعال سیاسی درباره این مجازات به «هم‌میهن» می‌گوید: «مجازات اعدام در گذشته آیینی بود، به همین دلیل مردم جزئی از مراسم مجازات بودند.» به گفته او، اعمال مشروعیت و قدرت حکومت‌ها از طریق اعدام در منظر عمومی انجام می‌شد: «اما امروز جوامع بسیار گسترده شده‌اند و در شهری مانند تهران قطور می‌توان مجازات اعدامی اجرا کرد که مردم اگر بخواهند، بتوانند ببینند. ازسوی دیگر، امروز مشروعیت حکومت‌ها از طریق رعایت حقوق شهروندی و عدالت قضایی تأمین می‌شود و

عباس عبدی روزنامه‌نگار و فعال سیاسی:

ما شاهد یک تحول اخلاقی و روانشناسی هستیم و آن هم اینکه، مردم علاقه‌ای ندارند خشونت و خونریزی را ببینند و این تحول، دلایل جامعه‌شناختی دارد. درحالی‌که در گذشته، دیدن مجازات و تنبیه امری متداول و عادی بود.
عبدی با اشاره به آسرن حکم اعدام‌ها ادامه می‌دهد: «امروزه کسانی که حکم اعدام می‌دهند و اجرا می‌کنند، ممکن است نگذارند حتی فرزندان‌شان کشتن یک خروس را نگاه کنند و آن را امر مطلوبی نمی‌دانند.» عبدی این مسئله را مانند تنبیه بدنی می‌داند: «در گذشته تنبیه بدنی وجود داشت و بسیاری از بزرگسالان امروزی در مدارس که توسط پدر و مادر تنبیه بدنی می‌شدند، فرزندان‌شان را هم تنبیه بدنی می‌کردند اما برای نوه‌هایشان دیگر این اجازه را نمی‌دهند. چون می‌بینند که معنای مجازات و خشونت در جامعه امروز تغییر کرده است. پس اجرای این احکام، آثار منفی دارد.»

ربطی به اعدام کردن یا نکردن ندارد.» عبدی بر این‌باور است، جوامعی که بیش از همه مشروعیت دارند آنهایی هستند که اعدام را نفی و از نظام قضایی خود حذف کرده‌اند؛ «جوامعی که نیازی به اعدام، چه در داخل زندان و دور از چشم مردم و چه در منظر عمومی ندارند.»

او با اشاره به رویکرد خشونت‌پرهیزی که در سال‌های اخیر در جامعه رخ داده، می‌گوید: «ما شاهد یک تحول اخلاقی و روانشناسی هستیم و آن هم اینکه، مردم علاقه‌ای ندارند خشونت و خونریزی را ببینند و این تحول، دلایل جامعه‌شناختی دارد. در حالی‌که در گذشته، دیدن مجازات و تنبیه و خشونت امری متداول و عادی بود.» عبدی با اشاره به آسرن حکم اعدام‌ها ادامه می‌دهد: «امروزه کسانی که حکم اعدام می‌دهند و اجرا می‌کنند، ممکن است نگذارند حتی فرزندان‌شان کشتن یک خروس را نگاه کنند و آن را امر مطلوبی نمی‌دانند.» عبدی این مسئله را مانند تنبیه بدنی می‌داند: «در گذشته تنبیه بدنی وجود داشت و بسیاری از بزرگسالان امروزی در مدارس که توسط پدر و مادر تنبیه بدنی می‌شدند، فرزندان‌شان را هم تنبیه بدنی می‌کردند اما برای نوه‌هایشان دیگر این اجازه را نمی‌دهند. چون می‌بینند که معنای مجازات و خشونت در جامعه امروز تغییر کرده است. پس اجرای این احکام، آثار منفی دارد.»

باین‌حال، بخشی از این مجازات‌ها تحقیر انسان است: «همان شکلی از تحقیر که با انداختن آفتابه به دور گردن اوباش و دردها می‌خواستند به آنها نسبت دهند و آن را خیلی خوب می‌دانستند. درحالی‌که تحقیر هر انسانی - چه مجرم و چه غیر مجرم - اصولاً نباید وجود داشته باشد و ما در مجازات شرعی هم چنین چیزی را نمی‌بینیم و مجازات تحقیر نیست.» عبدی با انتقاد از کسانی که خواستار اعدام در ملأعام هستند، می‌گوید: «معلوم نیست چرا برخی افراد همچنان اصرار دارند که این مجازات در فضای عمومی انجام شود. آن هم در جامعه‌ای که رسانه وجود دارد و قابل اطلاع‌رسانی است و نیازی به دیدن چند نفر نیست.» او به کسانی که طرفدار اجرای علنی مجازات هستند پیشنهاد می‌دهد که تمام مجازات‌های سنگسار، اعدام، قطع ید دزدان و هر مجازات بدنی و مشابه دیگری را مستقیماً در تلویزیون نشان دهند: «آنها می‌دانند که این کار خوبی نیست و به همین دلیل انجام نمی‌دهند اما اینکه آن را در یک محله اجرا می‌کنند، بیش از آنکه معطوف به بازدارندگی و اثر مثبت باشد، ارعاب و مشروعیت‌بخشیدن به قدرت است.»

عبدی در پاسخ به سوالی درباره امکان بازدارندگی برای چنین مجازات‌هایی می‌گوید: «تا جایی که من پیگیر مطالعات بوده‌ام، مستنداتی وجود ندارد که نشان دهد مجازات اعدام، بازدارنده است.» به گفته او، در برخی ایالت‌های آمریکا، مجازات اعدام وجود دارد و در برخی دیگر نه: «در آنجا هم ایالت‌هایی که مجازات اعدام ندارند، سرانه قتل کمتری دارند. هدف از اعدام قاتل، بازدارندگی نیست. به همین دلیل در شرع و قرآن هم توصیه به عفو شده است. زمانی‌که توصیه موکد به عفو می‌شود، به این معنی است که بازدارندگی ندارد.» او مجازات قصاص را امر شخصی اولیای دم می‌داند و می‌گوید: «مردم در اعدام یا گذشت از او دخالتی ندارند. اگر هم بخشی از آن به مردم ربط دارد، این بخش، مسئله قصاص نیست. به نظر من هدف نشان‌دادن عریانی قدرت است، بعید است که اعدام، اثر مثبت اجتماعی و بازدارندگی داشته باشد.» او با اشاره به انواع مختلف قتل نفس می‌گوید: «کسی که قتل نفس انجام می‌دهد، یا آن را اتفاقی انجام داده یا آگاهانه؛ اگر اتفاقی بوده، به مجازاتش نگاه نمی‌کند و اتفاقی است که در یک لحظه افتاده و کم و زیاد شدن مجازات، تأثیری بر انجام آن توسط فرد ندارد. ولی اگر فردی با برنامه‌ریزی و تصمیم قبلی مرتکب قتل شود، باز هم خیلی به مجازات فکر نمی‌کند و در عین حال شاید تصور می‌کند دستگیر نمی‌شود.» عبدی بر این‌باور است که مجازات اعدام قاتلان و به‌طورکلی مجازات اعدام، نقش بازدارندگی چندانی ندارد و با مقایسه میان آمار قتل و وجود مجازات اعدام در کشورها به‌راحتی می‌توان این موضوع را فهمید.

علی مجتهدزاده حقوق‌دان: مدت‌ها بود که نمی‌دیدیم چنین احکامی به‌صورت علنی اجرا شوند اما مشخص نیست به چه دلایلی دوباره روش‌های قدیمی را امتحان می‌کنند و برای من این موضوع جای سوال دارد

▼ سیستم قضایی و سیاست کیفری، موافقان اعدام در ملأعام

اجرای حکم اعدام در انظار عمومی، شیوه‌ای از اجرای حکم است که به‌باور حقوقدانان، مستند قانونی برای آن وجود ندارد. علی مجتهدزاده، حقوق دان در توضیح بیشتر این موضوع به «هم‌میهن» می‌گوید: «ما مستند قانونی نداریم که براساس آن، جرمی وجود داشته باشد که شیوه اجرای مجازات‌اش، اعدام در ملأعام باشد. این سیاست قانون‌گذار است که چنین شیوه اجرای حکمی را تعریف می‌کند.» به گفته او، علت انتخاب این شیوه اجرای مجازات است که قانون‌گذار احساس می‌کند، ممکن است بتواند بازدارنده و خاموش‌کننده آتش فروخته عواطف جامعه در زمان وقوع جرم در برخی پرونده‌ها مانند پرونده الهه حسین‌نژاد باشد: «در برخی پرونده‌های مجرمین متجاوز به عنف یا سرقت‌های خاص هم چنین اتفاقاتی می‌افتد. قانون‌گذار احساس می‌کند که با این‌کار می‌تواند عواطف جامعه را آرام کند یا اثر بازدارندگی داشته باشد. از نظر حقوقی، شیوه مجازاتی که در ملأعام انجام شود وجود ندارد.»

اجرای حکم اعدام در ملأعام، همواره با انتقادات زیادی همراه بوده است: «این مسئله بیان شده که می‌تواند باعث افزایش خشونت شود و از نظر روانی روی کودکان به‌طور ویژه اثر منفی جدی‌تری داشته باشد. چون این موضوع شرط سنی ندارد و به‌دلیل عدم رشد فرهنگی ممکن است افراد، کودکان را هم همراه خود ببرند و در لحظه اعدام، تشویق هم بکنند.» او با بیان اینکه در گذشته مردم از چنین اتفاقاتی استقبال می‌کردند، می‌گوید: «تصور مردم این بود که برای تماشای یک نمایش می‌روند. مردم در استانی مانند خوزستان که یک زمانی در آن سرقت‌های مسلحانه زیاد شده بود، از چنین وقایعی استقبال می‌کردند.» مجتهدزاده رشد آگاهی مردم را یکی از دلایل بلندشدن صدای اعتراض آنها نسبت به اعدام در ملأعام می‌داند: «در گذشته بیشتر حقوقدانان، روانشناسان و نخبگان جامعه به این موضوع معترض بودند اما خوشبختانه به‌دلیل بسط و گسترش فضای مجازی، آگاهی مردم هم افزایش پیدا کرده و صدای اعتراضات مختص به افراد خاصی نیست و اقصار مختلف نسبت به این موضوع حساسیت دارند.»

او با انتقاد از انتخاب چنین شیوه‌ای برای اجرای مجازات می‌گوید: «مدت‌ها بود که نمی‌دیدیم چنین احکامی به‌صورت علنی اجرا شوند اما مشخص نیست به چه دلایلی دوباره روش‌های قدیمی را امتحان می‌کنند و برای من این موضوع جای سوال دارد.» به باور او، نتیجه انتخاب چنین شیوه‌های اجرای مجازات‌هایی، افزایش التهاب در جامعه است: «قانون‌گذار احساس می‌کند بازدارندگی ایجاد می‌کند اما به‌نظر من، به‌عنوان یک حقوقدان کار صحیحی نیست. این مجازات منجر به بازدارندگی نمی‌شود و آنچه اتفاق می‌افتد، افزایش التهاب در جامعه است.» بعضی از حقوقدانان و فعالان جامعه مدنی در این سال‌ها بارها در مخالفت با مجازات اعدام صحبت کرده‌اند: «برخی از حقوقدانان به‌طورکلی مخالف هرگونه مجازات اعدام هستند و اگر ما نخواهیم درباره آنها هم صحبت کنیم، من می‌توانم بگویم اکثریت حقوقدانان مخالف اعدام در ملأعام‌اند. مشخص نیست که چرا مسئولان همچنان به‌دنبال چنین روش‌هایی هستند.»

مجتهدزاده قانون‌گذار را به‌معنای سیستم قضایی می‌داند: «مجازات اعدام در ملأعام به‌دلیل تبعاتی که دارد، نمی‌تواند تنها براساس نظر یک قاضی رخ دهد. سیستم قضایی باید با چنین مجازاتی موافقت یا مخالفت داشته باشد.» به‌باور او ساده‌انگارانه است که بگوییم اعدام در ملأعام، نگاه یک قاضی است: «این رویه باید در سیستم قضایی وجود داشته باشد و صرف نگاه یک قاضی اتفاق نمی‌افتد. چون شورای تأمین شهر هم برای تأمین امنیت آن منطقه در این موضوع دخیل می‌شود و به همین دلیل یک سیستم نیاز است. سیستم قضایی و قانون و سیاست کیفری باید موافق یا مخالف چنین اقدامی باشد.» او از کسانی که به این روش‌های مورد انتقاد برگشتند، می‌خواهد که پاسخگوی چرایی این موضوع باشند.

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی برونسپاری توزیع مرسولات وارده شهرستان قدس

شرکت ملی پست جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی برونسپاری توزیع مرسولات وارده شهرستان قدس، را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به شماره ۰۲۷۰۰۰۰۰۶۷۰۰۳۰۴۰۰۳ برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشائی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

▲ تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: **روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۵**

▲ مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: **از ساعت ۱۹ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۸**

▲ مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: **تا ساعت ۱۶ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۳**

▲ زمان بازگشائی پاکت‌ها: **ساعت ۸ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۴**

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت‌های الف به **آدرس: تهران – میدان رسالت - ابتدای خیابان نیروی دریایی- نبش کوچه سهند - ساختمان شرکت ملی پست - طبقه دوم- منطقه پستی شمال شرق تهران دبیرخانه کمیسیون معاملات ارسال نمایند.**

م الف: ۱۹۶۰ شناسه آگهی: ۱۹۸۸۶۱۲

خبرسازان

کعبود نقدینگی در بازار دارو

رئیس انجمن داروسازان ایران ضمن تشریح چالش‌های نقدینگی در صنعت دارویی کشور و بدهی ۳۰ همتی به داروخانه‌ها، درباره مشکلات ناشی از طرح دارویار گفته است که جهت رفع مشکل این طرح باید بودجه دارویار از سازمان هذفمندی منتزع شده و به بخش بودجه عمومی انتقال یابد و سازمان برنامه و بودجه، این موضوع را در بودجه ۱۴۰۵ لحاظ کند.
شهرام کلانتری ادامه داد: «مطالبات داروخانه‌ها از بیمه‌ها شامل دو بخش است: بدهی خود سازمان‌های بیمه، همچنین مطالبات از طرح دارویار. در زمینه دریافت مطالبات دارو از بیمه‌ها در سال ۱۴۰۴ هنوز توفیقی حاصل نشده و به‌غیر از بیمه سلامت که پرداختی بابت فروردین‌ماه داشته، اما سایر بیمه‌ها هیچ پرداختی در ۱۴۰۴ نداشته‌اند.» او درباره پرداخت‌های دارویار به داروخانه‌ها نیز گفت: «در قالب دارویار نیز چندروز گذشته پرداختی بابت مطالبات اسفندماه سال گذشته تاخردامه امسال صورت گرفته است.»

آموزش دانشجویان علوم پزشکی آنلاین نمی‌شود

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با تأکید بر اینکه امکان مجازی‌شدن آموزش در دانشگاه‌های علوم پزشکی وجود ندارد، گفته است که در حوزه سلامت و پزشکی به‌دلیل اینکه آموزش‌های ما نیازمند حضور دانشجو در بیمارستان، بالین بیمار و آزمایشگاه است، امکان غیر حضوری کردن آموزش‌ها وجود ندارد.
محمدرضا ظفرقندی با بیان این موضوع، از آمادگی دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور برای آغاز سال تحصیلی جدید خبر داد و گفت که شروع سال تحصیلی برای دانشجویانی که سال‌های دوم به‌بالا هستند، براساس تقویم آموزشی اعلام‌شده دانشگاه‌ها، آغاز خواهد شد.

۲۵ هزار هکتار از تالاب هورالعظیم در آتش

رئیس اداره احیای تالاب‌های اداره کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان از درگیری ۲۵ هزار هکتار از بخش عراقی تالاب هورالعظیم باخودسوزی وآتش‌سوزی خبر داد. موسی مدحجی اعلام کرده است که بخش عراقی تالاب هورالعظیم همچنان در آتش می‌سوزد و دود آن بسته به جهت باد، به خوزستان می‌رسد. او ادامه داد: «همچنان بخش عراقی تالاب هورالعظیم دچار خودسوزی است، اما انتشار دود به سمت خوزستان به جهت باد بستگی دارد. اگر باد در چند جهت مختلف بوزد، دود رقیق‌تر می‌شود و به همین دلیل در روزهای اخیر، این دود کمتر در اهواز احساس می‌شد. ازسوی دیگر در روزهایی که رطوبت و شرجی بالاست، دود به سمت شهرهای عراق می‌رود و خوزستان را کمتر درگیر می‌کند.» رئیس اداره احیای تالاب‌های اداره کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان گفت: «تا زمانی که آب از سمت عراق به تالاب هدایت نشود یا بارندگی نداشته باشیم، این وضعیت خودسوزی و انتشار دود ادامه دارد. حداقل باید رهاسازی آب در حد مرطوب‌شدن تالاب انجام شود تا این وضعیت بهبود یابد.»

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری وکارت مشخصات وسیله نقلیه پیکان ۱۶۰۰ رنگ سفیدروغنی مدل ۱۳۷۹ شماره موتور ۱۱۱۲۷۸۸۶۹۷۱ شماره شاسی ۷۸۴۹۱۵۳۷ شماره پلاک ۴۳۱ ایران ۸۱۱ در ۲۷ به نام احمد نوریان مفقود واز درجه اعتبارساقط می‌باشد.